Sammenplukkede Smaabetragtninger.

— Af R. Ebbeson. —

(Fortsat.)

Aaret efter Kjøbenhavns Belejring, saa 1808, døde den danske sindssvage Konge Kristian den 7de og hans Søn Kronprins Frederik blev udraabt til Konge i Faderens Sted under Navnet, Kong Frederik den 6te.

Imidlertid tog den franske Krig mere og mere Overhaand i Europa. Napoleon den store undertvang det ene Rige efter det andet og indsatte sine Slægtninge til Regenter. I Mangel paa Slægtninge indsatte han en af sine tapre Generaler til Konge over Sverig, og af den Bernadottske Familie. Prøjsen holdt ud med at fægte med Napoleon hele Tiden; det vil sige, Franskmændene bankede Prøjserne, fordi Prøjserne var hele Tiden Mindretallet, men de gav det ikke op; de sloges forbausende lippert hele Tiden med Franskmændene. De opsplittede Prøjsens Armee tre gange, men Regjeringen blev ved at udskrive nyt Mandskab til den tilsidst ikke havde andet end Drenge og udlevede Mænd tilbage.

Imidlertid hindrede Engelskmændene Franskmændene udafladelig. De blokerede de franske Farvande stærkt og brændte nogle Steder af og undertiden blokerede de ogsaa de Nationer, som Frankrig havde erobret, og proberede saaledes paa alle Maader at udsulte og forhunge Frankrig. Kejser Napoleon blev saa forbitret paa England, at han følte saadan en Lyst til at komme derover med sin Armee og udtalte sig, at han vilde bygge Bro over den engelske Kanal imellem England og Frankrig med døde Troppe. Imidlertid vilde det have været et slemt Stykke arbejde; thi den engelske Kanal er baade bred og dyb og i Besiddelse af en rivende Strøm. Desuden var Kanalen besat med engelske Krigsskibe og den engelske Kyst godt besat, men han maatte maaske heller have gjort det alligevel end at gaa op i Rusland. Kejser Napoleon prøvede dog paa et Par Gange, hvor blodtørstig han Allers var, at holde Fred paa sit store mægtige Rige for at gjøre det stærkere, ligesom Tydskland nu forstaar at gjøre, men det lykkedes ham ikke. Hans Erobringer var saa store, saa at Folket i de Provindser mente, at de behøvede ikke at staa under den franske Svøbe i Fredstid. De gjorde saa Mytterier og Tegn til Oprør, understøttet af England, som sendte lande hvor det vilde, fordi det beherskede Sømagten. Det viste sig dog der, at han ikke alene var en tapper Kriger, men ogsaa en dygtig Statsmand, det vil sige, Folket paastod det; men de højere Vedkommende havde ingen Grund til det; thi han konfiskerede deres Ejendomme og gjorde dem til ingen Ting og Officererne tog han ud af den menige Mand og kaldte sit militær Adel. Napoleon besad det hidsige franske Blod i sine Aarer; naar der var nogen Uorden eller ulovligt indenfor sine Rigers Grændser, saa straffede han Urostifterne haardt, og brugte altid en stor Militærstyrke.

Hvergang var de andre Magter paa Benene og tænkte: nu er der Lejlighed. Oprøret kom ogsaa istand, men Napoleon undertvang baade Oprøret og de krigsførende Magter, især Prøjserne, dem pryglede han forfærdelig. Imidlertid havde Russerne trukket sig tilbage og ladet de andre Magter i Stikken. De ligesom havde forhaabninger om at Franskmændene ikke turde eller kunne marschere op i deres store Rige. Men Napoleon havde et Nag til dem fra fordums Tid af. Han vidste ogsaa godt at han kunde banke dem af, han marscherede saa derop med en Krigshær paa 40,000 Mand af de bedste Tropper som nogensinde har været anført i Vaaben i Vinteren 1813, og det havde ogsaa gaaet meget godt, dersom ikke vi havde faaet en meget streng Vinter men Vinteren i 1813—14 er en af de haardeste Vintre, vi har havt. Mange Folk frøs ihjel i Frankrig den Vinter, og værre var det da i Rusland, især for Franskmændene. De stakkels Franskmænd marscherede i den haarde Vinter i Rusland; mange af dem bukkede under i Marschen af den strenge Kulde; da Napoleon saa det, saa lovede han dem Vinterkvarter i Moskau, det oplivede meget paa Manskabet, og Jubelen var overvældende, da de saa Moskau. Ak Gud! det var næsten ikke som det var Mennesker, og dog var de det ligesaavel som Napoleon, og maaske mere dyrebar for Gud. Paa den anden Side viste det sig, at det var taprere Folk, som havde døjet meget, som nu ansaa Faren for overvunden; endskjønt de marscherede nu imod en mægtig Fjende, som sad lunt i en god Forsvarsstilling; men det ængstede ikke Franskmændene saameget som Kulden. Der var forresten ingen Armee paa Jorden dengang, som Franskmændene frygtede; men hvad sker nu? Franskmændene stormede Byen og indtog den let, og alting gik godt som det plejede. Russerne ritirerede ud af Byen, Franskmændene besætter Byen og glæder sig mere over deres Frelse, end over deres Sejer, men nu kommer der en sørgelig Ulykke over dem, som de aldrig havde beregnet, et Vesnder som de ikke forstod lige straks. Russerne havde havt nogle tynde Rør, og lagt dem i Jorden rundt omkring, naturligvis under Bygningerne, og fyldt Rørene med Krudt, og sat nogle saa Lunter til saaldes, at Franskmændene, som ikke tænkte paa sligt, ikke skulde faa opdaget det, da saa den første Lunte var brændt ud, saa sprænger alle Rørene paa engang, og tænder an i Moskau 500 Steder, saa hele Byen stod i lys Lue paa engang, saa at Franskmændene kunde slet ikke evne at slukke Ilden. Nu var det ude med den franske Hær, den var saa ilde stillet, saa Døden var den bedste Forhaabning for den. Det var græsseligt og forfærdeligt, omrent det værste, som Krigshistorien kan opvise. Franskmændene maatte naturligvis vige for Ildhavet. Da Russerne saa det, saa kom de tilbage, de var vant til Klimaet og var forsynet med Proviant, alt det manglede Franskmændene, nu gik de løs paa de Franske, og af de Grunde, som her er anført, var de franske Tropper saa afmægtig, som om de kunne have været Vaabenløse; men de var Modløse, det havde de heller ingen Skam af. Det Slag, som nu opstod ved Moskau mellem Russerne og Franskmændene, var det morderigste som kunde eksistere. I Begyndelsen dræbte Russerne, og vilde ikke andet i den første Tid, thi de dræbte ogsaa Fangerne, men de blev dog kjed af, at vedblive at dræbe disse halvdøde Fanger, de blev ogsaa senere træt af at vedblive at skyde paa Franskmændene, de indsaa at mange af de Franskmænd de havde for sig vilde aldrig komme tilbage til Frankrig alligevel, og tilmed fik de alt for mange Fanger, Rusland kunde ikke føde dem; de fandt saa paa at holde et Slags Forhør over dem, for at finde et Paaskud til at sende dem til Siberien for at krepere der. Imidlertid retirerede den franske Hær tilbage ad Frankrig til, men som nævnt før, Napoleon var marscheret op i Rusland med 400,000 Mand, som var den smukkeste, tappreste og modigste Hær, som fandtes paa Jorden dengang; men deraf kom kuns 13,000 Mand tilbage til Paris i en jammerlig forkuet Tilstand. (Mere.)

Meddelelser fra Washington.

Et nyt Toldforslag er bleven indlagt for Senatet i Washington, som et Substitute til Mills Toldforslag. Ifølge en Undersøgelse af en Kommitee, som dertil var udnævnt, vil Nedsættelsen af Tolden gjennemsnitlig beløbe sig til ca. $75,000,000 som følger:

Paa Sukker	$27,759,000,
„ Tobak (indl. Told)	$24,000,000,
„ Alcohol, som bruges i Kunst	$7,000,000,
„ Blandinger . . .	$8,000,000,
„ Frilisten	$6,500,000.

Fra baade Republikanske og Demokratiske Kommiteer er der indgivet Rapport paa ovennævnte Forslag, og fra Offentlighedens Side er der en meget stor Efterspørgsel for samme.

Af Commissionær Stockslagers aarlige Rapport for det sidste Aar, som endte den 30te Juni, viser det, at der fra De For. Staters General Landkontor er udstædet Patent for 8,650,194 Akres Land. Der er 83,158,990 Akres tilbage, taget fra Corporation i hans Administration, og 65,020,538 Akres mere tænkes paa at tages tilbage.

Commissionær Coleman af Agriculture rejste fra Washington til Chicago den 7de ds., hvor han vil have et Møde med flere af de ledende Flæskeforsendere, for at faa istand en Forsendelse til Verdens-Udstillingen i Paris næste Aar.

Washington, 5. Oktb. — Man er endnu ikke kommen til Enighed om, naar Kongressen skal gaa fra hinanden; men Medlemmerne af begge Huse er nu kjede af Washington og vil gjerne komme hjem. Demokraterne synes at mene, at det er god Politik at blive siddende, og man vil snart faa se, hvad Bestemmelse de tager.

Høsten.

1888 har været et daarligt Aar paa den nordlige Halvkugle. Vaaren var kold, og Sommeren var paa mange Steder meget regnfuld. Hertil kom Frostnætter i det amerikanske nordvesten. Om Høsten i de skandinaviske Lande lyder Efterretningerne lidet gunstigt. I Tyskland fik man et ringe Udbytte baade af Korn og Katofler. Fra 1887 til nu har Rugen steget 48 Mark og Hveden 34 Mark pr. Metercetnent. Paa nogle Steder har Bagerne forhøjet Brødets Pris med 10 Procent. Et Blad siger, at Tyskland vil behøve at indføre 13 Millioner Hektoliter Korn for at møde Folkets Tarv, og tager Ordet for, at Tolden paa Kornvarer maa nedsættes. Andre tyske Blade gjør det samme, og der synes at være en hel Bevægelse blandt den arbejdende Befolkning i Anledning af Dyrtiden.

Frankrig fik en saa daarlig Høst, som det neppe har havt i Mands Minde. Underskuddet opgives forskjelligt; men efter den gunstigste Beregning er det mellem 40 og 50 Millioner Bushels.

Naar hertil kommer, at Høsten ogsaa i England var temmelig fattig, er der intet forunderligt i, at Hvedeprisen i Amerika allerede er stegen til et langt højere Punkt, end man for bare et Par Maaneder siden antog det muligt, at den vilde naa

Lad være, det beroede paa særegne Forhold, et „Corner", som en langfynt Børsmagnat havde faaet istand, at September-Hveden i Chicago i forrige Uge gik op til $1.25, $1.50 og tilsidst til $2 pr. Bushel, saa er det alligevel et Faktum, at Brødet nu er blevet dyrt for os Byfolk, og at Farmeren faar sig godt betalt for sin Hvede og sine øvrige Kornvarer.

Baade Byer og Bygder er vel tjente med, at en Forandring er indtraadt. Dyre Tider betyder i Amerika gode Tider.

Udfaldet af Høsten i Nordvesten.

Der er nu samlet nøjagtige Opgaver fra 83 Countier i Minnesota og Dakota, og man kan derefter danne sig et godt Begreb om Udfaldet af Høsten i vort nordvestlige Hvedebelte. Disse Opgaver viser, at Udbyttet i de nævnte Lands dele er 40 Procent mindre end iffjor, saa den Farmer, som da fik 100 Bushels paa et Agerstykke, nu kun fik 60, eller den, som da fik 1000 Bushels, nu kun fik 600 — for at udtrykke det saa tydelig som mulig. Dette Aars Hvedeavling i Minnesota og Dakota har givet fra 55 til 60 Millioner Bushels. I Red River-Dalen og i hele den Del af Nord-Dakota, som blev hjemsøgt af Nattefrost, har Hvedeagrene kun frembragt halv Avling, og Kvaliteten er temmelig daarlig. Kun lidet deraf vil faa Graden No. 1 hard, en hel Mængde vil gaa ned til No. 3, og paa flere Steder kommer Halvparten til at blive „rejected". Paa Hundreder af Akres er Hveden ikke skaaren.

Andre Sædarter har staaet sig meget bedre. Der blev saaet mere Majskorn end før, og det er overalt i god Forfatning. Havre, Byg og Kartofler har ligeledes givet en antagelig Høst.

Ord, Valley Co., Nebr.

(Fra vor Korrespondent.)

Mrs. L. Petersen og Miss Jensen fra Omaha, er i Besøg hos Fall Møller og P. Larsen.

— En Hr. Gudmundsen (dansk) som har været Lærer for Indianerbørn i Wyoming, har rentet en Farm ved Haskill Creek.

— P. Mortensen er kommen tilbage fra Danmark, han havde 7 unge Damer med; men han lod Dem blive i Chicago, Omaha og Fremont.

— Fall Møller og John Beauchamp, to af de største Kreaturfedere her, har hver faaet sig en fire Ton Victor Scale.

— John Phillips af St. Paul blev slemt beskadiget, han faldt og Hofecart Hjulene gik over hans Hoved, han var reportet død næste Dag; men det var en Misforstaaelse, der siges nu at han er i god Bedring.

— Fairen her i sidste Uge var godt besøgt, og en Masse Præmier blev uddelt, baade paa Dyr og Produkter.

— The Eureca All Star Theater Co. har givet Forestillinger hele Ugen, de fik alle, som saa dem, til at le, og nogle til at græde.

— Politiken er varm her baade Nat og Dag. En Skandale havde nær splittet Republikanerne forleden. Folk stod i Klynger paa Hjørnerne og rundtom Courthuset, og man kunde forstaa, at der var noget uhørt paafærde. Man kunde ikke faa at vide hvad det var, det skulde dysses ned; men det revnede, og næsten enhver i hele Byen fik at vide, at den Republikanske Nominee for Representative, Mr. Westover, medens han for kort Tid siden laa i Lejren ved Wahoo, havde brukket en Snaps; men nu siger „Quiz" i sidste Numer, at det hele er Uiandhed.

Dr. Rosenbergs Avertissement i en anden Spalte bør læses af Enhver. Han er en i alle Dele fuldkommen paalidelig Læge, med en overordentlig stor Praksis, som ubetinget bør foretrækkes fremfor nogen af de mange saakaldte Læger, der avertere i Bladene. Mange af disse ere nemlig ikke andet end Kvaksalvere og Bedragere.

WELLS, RICHARDSON & Co's
IMPROVED
Butter Color.

(Smørfarve)

Uovertræffeligt i Styrke, Renhed, Klarhed. Giver altid en klar og naturlig Farve, gjør ikke Smørret harsk og farver ikke Kjærnemælken. Bruges i Tusinder af de bedste Mejerier. De skal ikke tillade den, De kjøber hos, at indbilde Dem, at nogen anden Slags er ligesaa god. Sig ham, at De ønsker det **bedste**, og at De skal have **Wells, Richardson & Co.'s forbedrede Smørfarve.**

Tre Størrelser: 25 Cts., 50 Cts. og $1.00. Tilkjøbs alle Steder.

Brugsanvisning.

Brug en eller to Theskefulde af Farven for hver fire Gallon af Fløde. Et eller to Forsøg skal vise Dem det rigtige Kvantum at bruge. Kom Farven midt i Fløden og rør det om med en stor Ske.

At farve Smør godt er en Kunst, og man maa vente at lære Noget gjennem Erfaring og praktiske Forsøg. Vor Farve skal sikkert give Deres Smør en smuk Juni-Kulør, om den anvendes paa rette Maade. Vær Omhyg for at De ikke bruger for meget af Farven, idet en høj Kulør ikke er ønskelig om Vinteren.

Handlende, som ønsker at forsyne deres Kunder med hvad disse behøver, burde have vor forbedrede Smørfarve paa Lager. Tiltrækkende Avertering-stof paa dette Sprog erholder enhver Handlende, som enten holder vor Smørfarve paa Lager eller ønsker at følge den. Send os Deres Adresseskort og sig os, i hvilket Sprog De ønsker Avertisementet trykt, og vi vil sende det strax.

Wells, Richardson & Co.,
Burlington, Vt.

NEW DENVER LINE.

St Joseph, & Grand Island Rail Road

Union Pacific Route.

Ny Kjøreplan! Ny Forbindelser!
Ny Pullman-Sovevogne!
Ny „Chair Cars"!

Kun 22 Timer mellem

ST. JOSEPH og DENVER.

Nattetoget afgaar fra St Joseph Kl 5½ Eftrm hver Dag, ankommer til Denver den følgende Aften Kl 4½ „Mountain Time", første Klasses Pullman-Sovevogne medfølger og en nøje Forbindelse knyttes i Grand Island med gjennemgaaende Tog paa Union Pacific til Denver og Stillehavet

Dagtoget afgaar hver Dag fra St Joseph Kl 10 Form; **Frie** „Chair Cars" følger med, og Toget er gjennemgaaende til Grand Island Samme Tjeneste paa det østgaaende Tog

Vælg den Gamle Overland Route!

den direkte Linie fra

St. Joseph

— til —

DENVER, CHEYENNE, OGDEN, SALT LAKE CITY, BUTTE, SAN FRANCISCO LOS ANGELES, SAN DIEGO, PORTLAND, samt alle Pladser i Vesten.

Gjennemgaaende Billetter til enhver Jernbanestation i Vesten.

W. G. WILKINS, Ticket Ag't, Pacific House.
JO HANSEN, Tidket Ag't, Union Depot.
G. M. CUMMING, Gen'l Man'r.
W. P. ROBINSON, Jr. G. P. & T. A.

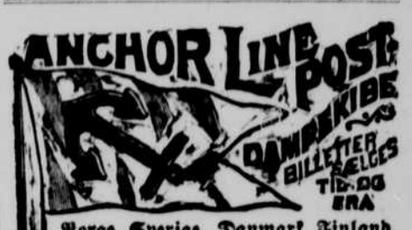

Norge, Sverige, Danmark, Finland og Amerika.

Dampskibene, som sejle ugentlig, er udtrykkelig af Første Klasses, og er af de største, hurtigste og bedst udstyrede i Verden. Bekvemmeligheden for Passagerer er uovertræffelig. Læge, Opvartere og Tolk er altid til Tjeneste uden Betaling. Ethvert Hensyn til Passagerernes Bekvemmelighed bliver grundigt prøvet og virkeliggjort. Alle, som har til Hensigt at gaa til "Gamle Landet" eller som ønsker at sende Bud efter Venner, kan kjøbe gjennemgaaende Billetter til og fra enhver Jernbanestation i Amerika, og sikre sig den mest behagelige Rejse med Anchor Linien, som er den billigste af nogensomhelst anden Første Klasses Linie. Ingen Forsinkelse eller Udgift af nogensomhelst Slags med Hensyn til Rejse eller Bagage ved at anløbe England og Skotland. For videre Underretning henvende man sig til Anchor-Liniens Lokalagent eller til

HENDERSON BROTHERS,
Gen.-Agenter,
12 La Salle St., . . . Chicago.

AMERICAN LINE

PETER WRIGHT & SONS, G. Agts., Philadelphia

A. Jurgens, Western Pass. Agent,
88 La Salle Street, Chicago, Illinois.

Skandinaver i Central-Nebraska kunde erholde Oplysning om Billetpriser m. m. hos **A. Carlson**, Forvalter af Banegaarden i **Dannebrog, Nebr.** som er Liniens befuldmægtigede Agent. Han besvarer enhver Forespørgsel med omgaaende Post.

American Linien tilbyder den ypperligste Passager-Befordring

— fra og til —

Danmark, Norge og Sverig.

Døve.

En Person, som har været døv i 23 Aar og hvis Døvhed saavel som Suien for Ørene blev kureret ved et særdeles enkelt Middel, sender paa forlangende Beskrivelse over samme til enhver som ønsker det. Man henvende sig til J. H. Nicholson, 177 McDougall St., New York.

Vekselkurs.

Send til os efter vor Kurs-Liste, som udviser, hvor mange Kroner og Øre vi giver for Dollaren.

A. Mortensen & Co.,

det var ifærd med at komme i Kog. Vi frydede os Alle til det Øjeblik, da vi skulde nyde Frugten af vore Anstrengelser.

„Jeg skal faa Ilden til at blusse lidt stærkere op," sagde Morbro'er, ragede op med en Pind, stødte til Kjedlen — Hu — u — utsch! sagde det — der laa Kjedlen med Vandet strømmende ud, og istedetfor det dejlige Baal saa vi kun en rygende Askehob og nogle forkullede Pinde.

Et almindeligt Jammerskrig paafulgte; Morbro'er saa saa forskrækket ud, som han havde stukket Ild paa en hel Gaard.

„Saa faa vi opgive den Fornøjelse," sagde jeg med stoisk Ro.

„Nej saamænd vil vi ej," svarede Estrid, „rigtignok er Vandet spildt, men der er mere i Bækken, og et nyt Baal kan vi da nok faa tændt."

„Har I Mod til at tage fat igjen?"

„Ja det har vi," lød det enstemmige Svar, og saa begyndte vi atter at samle Kviste, hvad der nu var vanskeligere end før, thi der var ikke ret mange tilbage. Vi maatte udstrække vore Efterforskninger til en videre Kreds, Morbro'er udviste stor Iver forat gjøre sin Forseelse god igjen. Men han fik kun Lov til at samle Pinde, ikke til at nærme sig Ilden, da den paany var antændt, hvorved han rigtignok slap for den anstrengende Pusterforretning. Formedest var store Iver, som nu blev ledsaget af største Barsomhed og Omhu, kronedes vore Bestræbelser med Held, vi fyldte Kopperne med den dampende brune Drik, kom Fløde og Sukker i, og vare Alle enige om, at saa fortræffelig Kaffe havde vi aldrig før drukket.

Eftermiddagen var hed, men Træerne og Buskene, hvorunder vi laa, gave god Skygge, og kjølende Søvinde viftede hen over os. Vi bleve derfor liggende, hvor vi havde lejret os, lode med Velbehag Øjet dvæle ved det friske blaa Sund foran os, talte Skibene, som kom op imod os, diskuterede, om de var Barkskibe eller Brigger, Jagter eller Slupper, saa over til Taarnene i Landskrone, ja der var endog dem iblandt os, som mente, at de kunde se Taarnene i Kjøbenhavn. Saa kom Samtalen i Gang, sank atter hen, livedes op paany, ligesom den lette Sommervind snart friskedes op og snart atter døde hen. Timerne glede saa behageligt, at Ingen af os ønskede at standse dem eller fremkalde nogen Forandring. Tilsidst maatte dog jeg i Følelsen af mit husfaderlige Ansvar minde om Tidens Gang og om at bryde op.

„Hvor vil du hen?" spurgte Hvidbjørn, „du har altid saadan Uro over dig."

„Vi maa vel tænke paa at komme hjem igjen."

„Allerede hjem? nej dertil har vi det rigtignok altfor dejligt! mener de Andre ikke ogsaa det?"

og Estrid sagde, at Morbro'er fik rejse hjem idag med uforrettet Sag og komme igjen om otte Dage. Dette var nu ikke efter mit Hoved, og jeg nedlagde derfor straks alvorlig Indsigelse derimod.

„Saa gjerne, som vi vilde beholde Valborg," sagde jeg, „er det dog ikke Net mod Moder. Sophie og Johanne ere ogsaa i Besøg paa Landet, og hun sidder alene hjemme."

Overfor dette vægtige Argument maatte Estrid give efter, men det blev besluttet, at Valborg skulde dog blive endnu denne Dag hos os og først næste Morgen tage til Byen med Morbro'er, som da skulde overnatte i Skodsberg Kro, fordi vi ikke kunde huse ham.

„Siden det er sidste Dag, Frøken Valborg skal tilbringe herude," sagde Hvidbjørn, „maa vi dog gjøre noget Overordentlig i den Anledning."

„Hvad skulde det være?"

„Vi maa fejre en storartet Afskedsfest til Ære for hende. Lad mig nu se, hvad vi kunde gjøre — et Fyrværkeri. —"

„Nej Tak," sagde jeg, „her er Strautag paa Huset."

„Saa hitte vi paa noget Andet — en Blomsterfest med Pyramide af Georginer og Asters—"

„Ja kan du bygge Pyramide af de fem eller seks udsprungne Georginer, som ere her i Haven."

„Det er maaske ogsaa for simpelt og hverdagsagtigt, det smager saa stærkt af Tivoli — nej det skulde være noget Ejendommeligt — lad mig dog se — — bi lidt — nu har jeg det: en Sejltur til Hveen!"

„En Sejltur!" raabte Morbro'er, „ja saa siger jeg Tak for mig — maa jeg faa Lov at blive hjemme fra den Afskedsfest!"

Heller ikke jeg fandt Behag i dette Forslag og fortalte Hvidbjørn om vor uheldige Flytning til Søs.

„Ja det tror jeg," sagde han, „men det var da en fortsivlet Ide. Men idag er det noget ganske Andet, vi har netop saamegen Vind, som behøves forat komme afsted, Søen er ganske rolig, jeg er vis paa, vi kunne være derover paa mindre end to Timer. Lad os dog høre, hvad Damerne mene om den Ting: de have bestemt mere Courage end disse Paltrons, som her sidde."

Baade Estrid og Valborg fandt, at det kunde være en magelos yndig Tur, ogsaa jeg maatte da tilsidst give mit Samtykke. Ikkun Morbro'er vedblev standhaftig sin Vægring: han havde døjet Ondt nok paa sin Søreise til Svanemøllen og skulde ikke saasnart igjen betro sit dyrebare Liv til de svigefulde Vande.